

[Indenrigsministeren]

re mærkeligt andet – men realøkonomisk har det ingen betydning i den danske model, for det, vi forhandler i Danmark mellem regeringen og kommunerne, er det samlede kommunale råderum, og det, vi fastlægger, er, hvor mange penge kommunerne egentlig skal kunne råde over set ud fra et totalt samfundsøkonomisk hensyn og dermed også, hvor stor forbrugsmuligheden er.

Hvis man forestillede sig, at bloktilskuddene havde et højere niveau end det, vi kender i dag, betyder det blot, at andre områder vil være tilsvarende stramme. Man ville altså ikke samlet få flere penge til rådighed. Derfor må man sige, at det makroøkonomisk ikke betyder meget, hvilken størrelse bloktilskuddene egentlig har. Bloktilskuddene bestemmer ikke rammen; det gør de frivillige aftaler, vi indgår mellem regering og kommuner, både amtskommuner og primærkommuner.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Indenrigsministeren siger på et tidspunkt, at det er ikke underligt, at kommuner og amtskommuner gerne vil have flere penge. Nej, det er det ikke. Det er højtlæsning for dvæрге. Men det er jo ikke det, sagen handler om, og det var heller ikke det, jeg spurgte om.

Det, sagen handler om, for at repetere det en ekstra gang, er, at enkelte kommuner søger at få tilskud fra EF. I denne forbindelse siger kommunerne, Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening, at det er usammenhængende og ulogisk, at disse tilskud bliver modregnet i det samlede bloktilskud. Punktum.

Dertil siger indenrigsministeren, at det beror på manglende erkendelse. Og så spurgte jeg bare indenrigsministeren, om hans udtalelser betyder, at Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen heller ikke har nogen erkendelse, heller ikke har nogen viden om de faktiske forhold. For den argumentation, SF bruger, er fuldstændig parallel med de kommunale organisationers.

Hvad angår eksemplet fra Ribe Amtskommune, foretrækker jeg at tage et samråd med indenrigsministeren om det i Kommunaludvalget, for jeg tror simpelt hen, at vi taler om to forskellige eksempler, hvor mit eksempel har den fordel, at det handler om virkeligheden, mens indenrigsministerens eksempel har den ulempe, at det stammer fra en forelæsning.

Graversen (S):

Jeg tror, vi er mange, der er trætte af at høre Venstre og ikke mindst ministeren tit og ofte sige, at man er enig med de kommunale organisationer i det og det også med hensyn til, hvad der udbetales i bloktilskud, reduktion osv. Det er nødvendigt at sige endnu en gang, at et er at blive enige om at lave en aftale, noget andet er, om man i virkeligheden er enige, for en minister kan naturligvis godt frembringe en aftale ved at sætte pistolen for brystet af modparten og sige: Hvis I ikke går med til det, kommer der noget, der er værre. Det er faktisk på den baggrund, man skal se de aftaler, der er lavet. Det vil jeg have lov at sige, også når det drejer sig om den praksis, der føres her.

Jeg er nødt til at bede ministeren om at tale med både hr. Niels Anker Køfoed og hr. Henning Christophersen om, hvordan man skal tolke det nye, der ligger i et oplysende dokument – »Vademecum om reformen af EF's strukturfonde« – fra EF-Kommissionen fra sidste år. Heri står der for det første om virkningen af en fordobling af strukturfondenes midler:

»... Kommissionen og medlemsstaterne må drage omsorg for, at den årlige stigning i fondsmidlerne fører til en stigning af mindst samme omfang i den samlede offentlige støtte (EF-støtte og national støtte) i den berørte medlemsstat.«

Længere nede står der:

»I hvert enkelt tilfælde vil der blive set på, hvorledes dette princip kan efterleves, men det er allerede nu vigtigt at indføre en mekanisme, der gør det muligt at kontrollere det reelle omfang af den nationale modydelse til EF-bidraget.«

Jeg vil bede ministeren lade være med at grave grøfter, og jeg vil bede om lidt positiv handlingsvilje, så vi kan få tid til at se på det rimelige og urimelige i hele denne sag.

Jeg siger også tak til CD for deres tilsagn.

Endelig vil jeg gerne spørge Fremskridtspartiet, om man i gruppen er helt enig om denne sag, for hvis ikke man er det – det er jo fremgået af pressen, at man ikke er det – kunne der måske blive et flertal alligevel. Men jeg håber, vi kan tale os til rette om at ændre denne praksis her, som vi synes er urimelig.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Det skal blive en meget kort bemærkning.